

falske Flag og tone det rette. Angaaende Realiteten har jeg ikke kunnet faae Andet ud af den ærede Ministers Tale, end at der er udtalt et Duffe i saa Henseende af Kjøbstæderne, og det forekommer mig, at han indskrænkede dette til, at det kun var udtalt af en af de større jydste Kjøbstæder. Er dette saa, da mener jeg, at den næste Opgave, som vilde paahvile Landstinget, dersom det for Alvor skulde gaae ind paa Sagen, vilde være at faae disse Actstykker frem for at faae at vide, af hvem dette Duffe næredes, og paa hvilke Grunde det støttedes. Hvad der imidlertid er Hovedsagen, det er, at jeg af den ærede Ministers Tale fik ud, at han er aldeles enig med mig i, at hele Bessatningsforholdet er et saadant, som i høi Grad trænger til Ordning; men denne Ordning vil man ikke kunne faae ved dette Lovforslag, der allerede paa sin Pande bærer sine Feil tilfue, idet selve Titlen er urigtig — dette er Noget, som der ikke hører store Undersøgelser til at komme til Erkjendelse af. Det er ganske rigtigt, at der nu bestaaer en meget stor Forskjel med Hensyn til de forskjellige Bessatningsregler i de forskjellige Kjøbstæder; men jeg erkjender ikke, at man kan ansee sig berettiget til hverken ad den communale Bei eller ad administrativ Bei at opgjøre den. Kun naar der har været reist Spørgsmaal om, med hvilken Hjemmel disse Foranstaltninger ere trufne, har man, naar det har viist sig, at de have bestaaet i en Række af Aar, ladet det berøe ved status quo. Der var altsaa en stor Opfordring til at tage det hele Spørgsmaal under Forhandling, men ikke til at ordne Sagen ved denne lille Bemyndigelse, som — hvad den ærede Minister selv gjorde opmærksom paa — jo ikke vil behøves, dersom Sagen hører under administrativ Afgjørelse. Jeg mener altsaa, at hvad den ærede Minister har anført, er for ham et stærkt Motiv til at tage, hvad han jo selv har htrret under en nær beslektet Sags Behandling i det andet Thing at ville gjøre, det hele Spørgsmaal om den communale Bessatning under en omfattende Overveielse, hvor han jo da vil kunne benytte de Materialier, der indeholdes i de til Rigsdagen indkomne Andragender og i de Erfaringer, der maatte vindes gjennem den Skattelov, som nu

med saa stort Besvær er bragt tilstede for Rigsbenhavn, hvis Hensigtsmæssighed Erfaringen vistnok snart vil vise. Men at dette Lovforslag, der baade er værdiløst og indholdsløst, og som tillige farer under falsk Flag, ikke vil kunne bane Veien i saa Henseende, anseer jeg hævet over enhver Tvivl. Naar den ærede Minister siger, at vi nu skulle lægge Haand paa Værket til at give vort Bidrag dertil, skal jeg ganske vist være villig til i saa Henseende at gjøre, hvad der kan gjøres; men det vil ikke være ved at stemme for et saadant værdiløst og indholdsløst Lovforslag, men ved at tage hele Spørgsmaalet under Behandling, og da trøster jeg mig ogsaa til for mit Vedkommende at give et Bidrag til Løsningen. Derimod vilde jeg ansee det for en slet Løsning af den Opgave, der i dette Tilfælde vilde paahvile Landstinget, slot og igjennem extraordinair Forhandling at give sin Stemme til et Lovforslag, der forekommer mig at have langt mindre Afkomst i saa Henseende end de fleste andre Lovforslag, der ere forelagte. Der er forelagt en Mængde Lovforslag, i hvilke der efter nøiagtig og grundig Undersøgelse er foretaget mange Forandringer; men jeg troer ikke, at der er forelagt noget Lovforslag, som Landstinget mindre skulde kunne beqvemme sig til en bloc at give sin Stemme til end dette. Jeg stemmer imod Lovforslaget paa ethvert Stadium af Sagen.

Indenrigsministeren ad interim: Det forekommer mig dog ikke, at den ærede Rigsdagsmand ret motiverede den ugunstige Stemning, der skulde være imod dette lille Lovforslag. Dersom det ikke vedtages, saa ville vi komme meget i Forlegenhed. Ved Lovforslaget ville vi komme ud af den Ustyhldigheds-tilstand, hvori vi hidtil have været, deels ved at lade disse Sager saa temmelig gaae deres egen skæve Gang og deels ved ad administrativ Bei at bevirke temmelig indgribende Forandringer i den communale Bessatning. Man er i Regelen gaaet den Bei, at naar der ønskedes en saadan Forandring, som her er under Dmtale, eller en lignende, da ere alle oeconomiske Forhold i den enkelte Commune, navnlig Eiendomsbhyrderne osv., blevne overveiede, og hvis man saa har fundet, at det virkelig